

Kleinere gemeenschap, grotere impact

tekst Kalle Brüsewitz

‘Samen zijn we gewoon effectiever.’ Saapke van der Meer van WereldWerk en Willem Hartman van de Stichting voor Doopsgezinde Geloofsopbouw en Solidariteit (DGS) gaan beiden door in het nieuwe bestuur van WereldWerk, na de fusie met DGS. Het is een belangrijke stap in de samenwerking binnen het internationale hulp- en vredeswerk.

Jullie gaan fuseren. Terwijl DGS relatief kort geleden een fusie achter de rug heeft. Dat klinkt als een grote stap. Waar komt dat idee vandaan?

Willem: ‘Het komt vooral doordat we elkaar in de praktijk steeds vaker tegenkomen. In projecten, in landen, in samenwerkingen. Denk aan Zuid-Amerika, maar ook aan

Oekraïne en Afrika. Daar zie je dat WereldWerk en DGS elkaar steeds vaker raken. Dan wordt het heel logisch om te zeggen: laten we dat bundelen. Samen heb je gewoon meer slagkracht.’

Saapke: ‘Ja, en dat zie je heel concreet. In Tanzania bijvoorbeeld ondersteunen zowel DGS als

WereldWerk projecten, onder andere in het onderwijs en in de zorg. Dan werk je eigenlijk al naast elkaar aan hetzelfde. Dan is samenwerken een logische volgende stap.’

Jullie noemen allebei die ‘bundeling van krachten’. Dat klinkt natuurlijk heel logisch. Maar het

Mondig Bondig, een uitgave van Stichting DGS (2025)

is niet de eerste doopsgezinde gedachte. Waarom lukt dat hier wel, terwijl samenwerking op veel andere plekken soms lastig blijft?

Willem: ‘Ik denk dat het ook met vertrouwen en persoonlijkheden te maken heeft. Mensen moeten elkaar willen vinden en bereid zijn om over hun eigen schaduw heen te stappen. En er is nog iets: we zijn als geloofsgemeenschap in Nederland relatief klein. Juist dan is het veel effectiever om samen op te trekken. Dat besef helpt enorm.’

Beide organisaties hebben een duidelijke eigen geschiedenis. Hoe zorg je dat die niet verloren gaat?

Willem: ‘Dat is echt belangrijk. We hebben dat eerder gezien bij de fusie binnen DGS zelf. Je moet oog houden voor waar je vandaan komt. Het is niet zo dat alles opgaat in één nieuwe richting. Binnen DGS heb je bijvoorbeeld zowel binnenlandse geloofsopbouw als buitenlandse projecten (DGS ontstond twee jaar geleden uit de fusie van de Gemeenschap voor Doopsgezind Broederschapswerk (GDB), die focuste op binnenlandse gemeenteondersteuning, en de Doopsgezinde Zending (DZ)). En bij WereldWerk zit een sterke component van vredeswerk. Je moet zorgen dat al die ‘bloedgroepen’ een plek blijven houden. Anders werkt het niet.’

Saapke: ‘En dat gebeurt ook wel. In de praktijk nemen mensen hun betrokkenheid gewoon mee. Iemand die zich verbonden voelt met Tanzania, blijft zich daarvoor inzetten. Dat verdwijnt niet ineens.’

Er zit dus een inhoudelijke reden achter, maar speelt er ook iets praktisch?

Saapke: ‘Zeker. Het wordt gewoon steeds lastiger om nieuwe bestuursleden te vinden. Op dit moment is onze grootste zorg bijvoorbeeld het vinden van een nieuwe secretaris. Hermine Dekkers (DGS) en Gerrit-Jan Romein (WereldWerk) zijn hele goede secretarissen, maar hebben vanwege hun leeftijd besloten na de fusie niet terug te keren in het nieuwe bestuur. Door te fuseren heb je minder mensen nodig, en kun je de taken beter verdelen. Dat maakt de organisatie toekomstbestendiger’

Betekent de fusie ook dat jullie inhoudelijk keuzes moeten maken in projecten?

Willem: ‘Die kans is er wel, maar dat doen we zorgvuldig. We hebben verplichtingen uit het verleden en projecten waarvoor geld is geormerkt. Die moeten gewoon doorgaan. Wat we wél doen, is meer projectmatig werken. Dus projecten voor drie of vijf jaar, zodat partners zekerheid hebben, maar wij ook ruimte houden om later opnieuw keuzes te maken.’

Hulpverlening klinkt vaak als eenrichtingsverkeer. Hoe kijken jullie daar zelf naar?

Saapke: ‘Voor mij is het belangrijk dat het daar niet bij blijft. Het gaat niet alleen om geld geven. Het is echt wederkerig. De mensen met wie we samenwerken hebben ons ook veel te bieden. Dat kan zitten in hun manier van leven, hun geloof, hun gemeenschapszin. Dat verrijkt ons ook.’

Willem: ‘Dat zie je bijvoorbeeld in Indonesië, waar we uitwisselingen hebben. Daar leren we echt van elkaar. Het is niet alleen ‘wij helpen hen’, maar we trekken samen op.’

Maakt dat het werk ook persoonlijker?

Saapke: ‘Absoluut. Als je iemand ontmoet of een verhaal hoort, dan krijgt alles meer betekenis. Dan is het niet meer ‘een project in Oekraïne’, maar een mens met een verhaal.’

Wat betekent deze stap voor jullie persoonlijk?

Saapke: ‘Ik vind het vooral mooi dat je nieuwe mensen leert kennen en met een nieuwe groep verder gaat. Dat geeft energie. En misschien helpt het dat ik er nog niet zo lang bij ben. Ik heb minder het gevoel dat ik iets moet loslaten.’

Willem: ‘Ik herken dat. Ik zit er ook vrij onbevangen in. We hebben eerder al een fusie gedaan, dus we weten dat het kan. En ik vind het gewoon leuk werk. Zeker de organisatorische kant. Dan is het mooi dat je dat in een nieuwe vorm kunt voortzetten.’

Waar kijken jullie het meeste naar uit?

Saapke: ‘Nieuwe mensen leren kennen en samen iets nieuws opbouwen.’

Willem: ‘Dat geldt voor mij ook. Binnen Nederland, maar ook internationaal. Dat netwerk groeit steeds verder. Dat maakt het werk heel waardevol.’

Wat blijft, is de overtuiging dat de fusie geen eindpunt is, maar een begin.

Willem: ‘Het één kan eigenlijk niet zonder het ander. Dan is het logisch dat je het samen doet.’ <<

Doopsgezind Wereldwerk zoekt een secretaris. Zie de advertentie op pagina 7.

foto WereldWerk

